

גיליון מס. 2737 * כ"ז באלול תשפ"ב * 23 בספטמבר 2022
 כפר הנשיא * עלון פנימי
sachlav@outlook.com עורכת: שושנה שרקי

שנה רגילה / נעם חורב

שתהיה לנו שנה רגילה
כזאת שתחזיר אותנו להתחלה
בלי בידודים, בלי מסיכות
ואם כבר גלים – רק בים של שמחות

שתהיה לנו שנה שגרתית
עם בוקר בהיר ותקווה אמיתית
שנדע להבחין בכל הפרטים
שנחזור לבסיס, לדברים הפשוטים

שתהיה לנו שנה מאושרת
בלי מבזקים או דרמה מיותרת
שמדבר הדאגות יישאר תמיד שומם
שנשמח גם ביומיום הצפוי, המשעמם

שנשב עם קפה ועיתון במרפסת
כל רגע כזה הוא רגע של חסד
שלא נמעיט בכוחה של תפילה
ובעיקר, שתהיה לנו שנה רגילה.

שנה טובה לקהילת כפר הנשיא!

אירנה גרויסמן זפרני
מ.רווחה ובריאות וצמיחה דמוגרפית

שנה טובה, שנת תשפ"ג מגיעה...

בימים הקרובים תיוולד לה שנה חדשה.

האוויר מתמלא בתקווה לשנת שלום, תנופה, צמיחה והתחדשות.

נוסיף ונייחל כי, תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה!

ואיזה קללות היו לנו השנה?

מגפה עולמית שהשלכותיה ממשיכות, מלחמה באירופה, משבר אקלים עם השפעות קיצוניות, עולם הפכפך ודמוקרטיות נעלמות, עלייה של מחירים, ריביות, דירות, אנרגיה, וגם השמיים לא משהו. אנחנו צריכים לקחת אחריות, להתנהלות הוגנת והולמת, אחריות לחברה שמסביבנו ולעולם בו אנו חיים. אנחנו לפני שנה של החלטות, שהשפעתם עלינו משמעותית, ניקח אוויר ונפעל !!

1. הבחירות לכנסת, והממשלה שתקום בעקבות הבחירות... יש לנו השפעה!

2. הבחירות הפנימיות בקיבוץ, ואיזה ועד הנהלה יקום, גם כאן יש לנו השפעה!

3. תמר מנהלת הקהילה, נכנסת כעת לתפקיד, בהצלחה! נעזור לה, יש לנו השפעה!

קצת על הסתכלות כיו"ר,

עסקתי בתפקידי יו"ר במספר לא קטן של חברות תעשייתיות בשנים האחרונות, אני מציין את זה כי למיטב הבנתי, בתעשייה הדברים יותר חדים, ניתנים לניתוח ולהבנת המיקודים, ומהלכים אסטרטגיים הם לרוב בעלי משקל והשפעה יחסית מהירה על החברה וסביבתה.

לא כך הדבר בקיבוץ, ובעיקר אם הוא כבר מופרט, הפעילות יותר מבוזרת, והציפיות בכיוונים שונים (זה טבעי במגוון רחב של אוכלוסייה), ולכן יש קושי להגעה לפריצה כלכלית בתחום אחד ממוקד (כמו בתעשייה), בעיקר כשאנחנו קיבוץ שהכלכלה שלו מינימלית, הצרכים גבוהים מיכולת ההכנסות בשנים הקרובות אבל, לאורך זמן (7-8 שנים) אני מאמין שהמצב ישתפר. פיתוח עסקי לצמיחה אמנם ניתן לעשות לבד אבל, הוא מותנה במימון חיצוני

ובערבויות הקיבוץ, לגבי זה החלטנו שלא לוקחים סיכונים! ובכול זאת עוסקים בזה עם משקיעים חיצוניים שמביא את חלקנו בפרויקטים לאחוזים מועטים. לפעמים קשה להסביר לכולם את חוסר האיזון שנוצר בין הצרכים למקורות, ואת העובדה שקשה להגיע לפריצת דרך ללא מימון משמעותי.

חשוב לי לציין שניסיוני בעולם העסקים מחדד את ההכרה שהצלחה היא תולדה של תוכנית הניתנת לכימות ולמדידה, אשר שותפים לה כל הדרגים בחברה, כשלכל אחד, עובדים ומנהלים, יש מחויבות מלאה, להביא להצלחה. תוכנית כזאת בקיבוץ משולב עסקים וקהילה אינה פשוטה. למרות זאת צריך לנסות למקד כול שנה נושא או שניים שניתן לקדם, וכך להתקדם לאורך מספר שנים קדימה.

את זה אנחנו משתדלים לעשות בחברות ממוקדות בתעשייה, אבל זה קשה יותר בקיבוץ שלא יכול לקחת סיכונים. יש נוסחה פשוטה להצלחה והיא: אם כמות המאמץ שמושקע החוצה לעומת המאמץ שמושקע פנימה גדול מ 1 הסיכוי להצלחה גבוה, ואם הוא קטן מ 1 הסיכוי להצלחה נמוך. ננסה להקטין את העיסוקים הפנימיים ולהגדיל את החיצוניים, כלומר לפנות יותר החוצה לחיפוש הזדמנויות ופיתוח עסקי. ולעסוק במה שניתן לקדם,

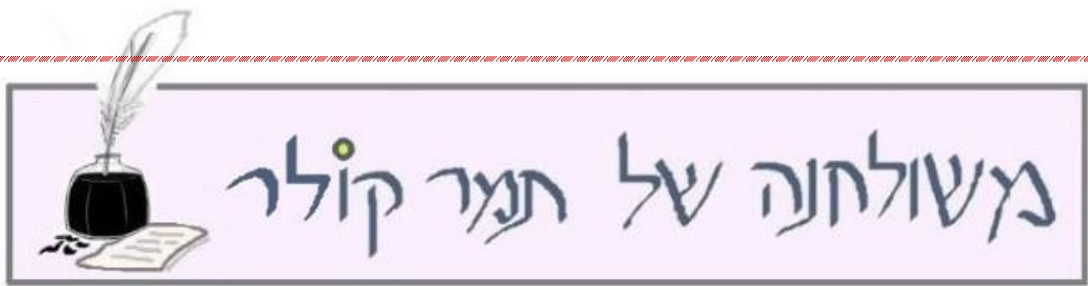
כבר ציינתי בעבר את האיחול המיוחד הזה:

תן לי את הכוח לשנות את מה שניתן לשנות, את האומץ לקבל את מה שלא ניתן לשנות, ואת התבונה להבחין ביניהם.

לבסוף, שנה טובה לכולם, שנה שבה נתקדם בעשייה בכול התחומים, שבה נשמור על האופטימיות והתקווה, נסייע אחד לשני, בקיצור שנה טובה! נצעד לשנה החדשה...

יוסי כץ

"הימים שעוד נכוננו לנו
שיהיו נכונים, שיהיו רכונים
שיהיו מעלינו כמו כפות תמרים.

ואנחנו שני המינים,
נברך עליהם,
ובין כפות ידינו
ידריכו קשתם כוכבים רחוקים
להביט בנו מתוך הלילות,
ולא נבוש להיות מוארים בימים, בימים."

(עידית פאנק)

קהילה יקרה -

אנחנו תקווה כי הימים הבאים עלינו יהיו
ימים של סליחה ושל חסד, ימים של הליכה תמה.

שיתרחב בנו השקט,
שנראה ונדע ונרגיש כי פשוטים הדברים ומותר במ לנוע
ומותר לאהוב
ושיהיה בנו האומץ לעשות זאת.

שנראה את העצים במלמול עליהם,
ואת האוויר הסחרחר מגובה,
ולא נסתפק בלכתוב עליהם
נשאף בלבם לנגוע.

ונשתדל להיות פחות צודקים
יותר קשובים, מאפשרים, שותפים.
שנזכה לחוש מחויבות ואחריות משותפת,
שלא נפחד להגזים בתקווה שלנו ולעבור איתה גבולות.

שיהיו לנו כוחות לעשות וגם לעצור ולנוח,

שיהיה בנו האומץ להביט איש בעיני רעהו,
בלי להשפיל מבט, ובלי לחמוק ולהרים מבט לאידיאלים ולרוח.

שיהיה לנו העוז להתחיל לצעוד בדרכים חדשות,
וגם התמדה להמשיך במסעות שכבר יצאנו אליהם,
שנוכל להמשיך את מה שאנו רוצים,
ולא רק לרצות את מה שיש.

שנדע לחוות ולא רק לבקר
ונצליח לפרגן, לאהוב, ולשמח
בחיוכים קטנים של יום-יום
ובשמחה גדולה של חג.

לחיי האתגרים וההצלחות שבדרך
לחיי קהילת כפר הנשיא.

לחיים. ושנה טובה.

12 ירחים של פנסיונר עסוק / צילה בן רשף

בתשרי יצאה חוברת של פעילויות.

בחשוון נרשמתי למבחר אפשרויות.

בכסלו מרכז היום,

בטבת עם טל,

ובשבט בחוג ספרות רק ליום אחד.

באדר כבר התנדבתי לכיוון חדש.

בניסן רקדתי גאגא ויאללה למפגש.

באייר בחוג רקמה,

בסיון טיול, תשרי חשוון כסלו טבת, הזמן ממש פה טס,

גם שבט אדר ניסן אייר ומוסיקה עם מקס.

ובבוא אלול אלינו, מה? שנה חלפה?

אז התחלנו את שירנו מהתחלה.. היי

בתשרי...

צילה בן רשף

על דא ועל הא / מעט: תמר וולפין

● הערבים נוהרים

20% מאזרחי המדינה הם בני מיעוטים, רובם ערבים, רובם מוסלמים. אינני יודעת איזה אחוז מהרוקחים במדינה הם ערבים, ואיזה אחוז מהרופאים, האחים והאחיות. אני מנחשת שהרבה יותר מחלקם באוכלוסיה, ובאיזור שלנו הרבה יותר.

כבר התרגלנו לכך שכשאנחנו מזמינים תור לרופא, כאשר אנחנו מפקידים את בריאותנו בידי רופא, הוא או היא יהיו ערבים, ולרובנו ממש אין בעיה עם זה. אבל, כאשר הסייעת בגן הילדים בחולון היא ערבייה, ועוד רחמנא ליצלן ממזרח ירושלים, יוצאים ההורים להפגנות ומוציאים את הילדים מהגן/פעוטון.

נכון, ייתכן שבתהליך ההכשרה של הסייעות הן לא למדו לשיר סביבון טוב טוב, וייקח להן עוד קצת זמן לדקלם בוא אלי פרפר נחמד. אבל, מה הסיכוי שסייעת ערבית תכה את הזאטוטים שלנו מכות נמרצות? לא יותר גדול מהסיכוי שזה יקרה אצל גננת בת דת אחרת.

ומעניין לעניין באותו עניין: הפיצול בין המפלגות הערביות בבחירות הקרובות עשוי לפעול דווקא לרעת האזרחים הערביים. ד"ר מנסור עבאס היה הראשון להבין, שמפלגה פוליטית צריכה, בראש ובראשונה, לשרת את מצביעה. יום אחד אולי יבינו זאת גם במפלגות הערביות האחרות וישלבו כוחות כדי להגדיל את יכולתן לשמור על האינטרסים של החברה הערבית.

● הלוויה המלכותית

לא צפיתי בלוויה המלכותית, כי הייתי בטיול באותו הזמן. הסתפקתי בתקציר בחדשות הערב.

אבל גם מהמעט שראיתי יכולתי להתפעל מהארגון המושלם. אומרים שהלוויה הזאת תוכננה במשך 20 שנה, והנפטר עזמה הייתה מעורבת בארגון ההלוויה של עזמה. כך או אחרת ברור שהיו כאן מעורבים אלפי אנשים ואולי עשרות אלפים, שכל אחד מהם היה אחראי לתחום שלו. למשל, היה מי שחשב על כך שצריך לכבות את כל הרמזורים בדרך, והיה מי שתכנן את כל עמדות הצלמים וכתבי התקשורת. וכל עשרות אלפי האנשים האלה פעלו בתאום מושלם. הייתי מתה להיות זבוב על הקיר בחדר המטה של "גשר לונדון", אבל אני מניחה שבתכנון כל כך מוקפד, אפילו זבובים לא היו שם בחדר.

● מבצע אוסקר

זה התחיל בהודעת ווטסאפ ממנהלת הקהילה, תמר. היא בקשה לדבר אתי. התקשרתי אליה, והיא בסגנון המשכנע שלה הציעה לי הצעה שאי אפשר לסרב לה. מסתבר שמחלקת קשרי חוץ של ההסתדרות פנה לכפר הנשיא בבקשה לארח את מנהל מחלקת קשרי חוץ של ארגון העובדים השוודי LO, המקביל להסתדרות. קוראים לו אוסקר, והוא היה מתנדב בכפר הנשיא לפני 30 שנה, ועכשיו הוא מבקש לבקר פה בקיבוץ. תמר בקשה ממני, אני לא סירבתי, ואפילו חשבתי שאריה יתלהב לארח את האורח המיוחד הזה.

כששוחחתי עם אשת הקשר מההסתדרות, התברר, שהאורח מבקש לפגוש את פט בן זאב. אותה הוא זוכר מהשהייה של שמונה חדשים בכפר הנשיא.

התקשרתי אל פט. קודם כל התברר שהיא לא זכרה אותנו, עלינו לזכור שהיא הייתה המטפלת של מאות מתנדבים שעברו אצלנו, והבחור הצעיר הזה היה אחד מהם. אבל פט, עם כל העיסוקים הרבים שהיו לה, ושיש לה, מיד ענתה בחיוב. הבוקר התקיים הביקור, ולכפר הנשיא יש היום נקודות זכות בארגון העובדים של שוודיה. תודה לך פט, על מה שעשית אז, ומה שעשית היום.

● צד"ל

כאמור, היינו בטיול מטעם ותיקי הגליל, בשיתוף עם יד בן צבי. במסגרת הטיול הגענו למעלות לפגישה עם בחורה צעירה, בת ללוחם צד"ל, אשר הגיעה במנוסה לישראל כשהייתה בת 5 לפני 22 שנה.

הבחורה, מרים, מדברת עברית רהוטה. מיום הגיעה לארץ היא גדלה והתחנכה במערכת החינוך הישראלית, היום היא סטודנטית לתואר שני באוניברסיטת בר אילן, ובעבודת התזה שלה היא חוקרת את הקהילה של הצד"לניקים בארץ. היא מתגעגעת ללבנון, אבל לא תחזור לשם כל עוד אין הסכם שלום. יש להם מעט מאד קשר עם בני משפחותיהם שנשארו מאחור, בעיקר כי הם חיים שם בפחד גדול. חוץ מזה, המצב הכלכלי הנורא בלבנון והמחסור בתרופות, הביא את הקהילה של צד"ל לגייס כספים ותרופות, ומידי פעם הכומר שלהם עובר את הגבול על מנת להעביר כסף ותרופות. אבל אפילו איש הכמורה הזה, נעצר על ידי השלטונות בלבנון ונשלח לכלא.

מסקנתה של מרים ברורה: יש להם מזל שהצליחו להגיע לכאן ולחיות בישראל. היא רק מבקשת שילדי ישראל ילמדו בבתי הספר על הפרק ההיסטורי, ושגם אזרחי ישראל ידעו ויזכרו את הסיפור.

אולי במכינה שלנו ירימו את הכפפה ויזמינו את מרים ואת חברי כפר הנשיא לשמוע סיפור חשוב זה.

● שנה טובה

זהו המופע ה-47 של "על דא ועל הא" לשנת תשפ"ב. השבועות החסרים, הם כנראה אלה שבהם הייתי חולה או בטיול, או ששכחתי להקיש "שלח" בסוף הכתיבה (וזה מבאס מאד, כי אני משקיעה שעות בכתיבת הטור הזה כל שבוע, ואם בסוף הדברים אינם מגיעים לתיבת הדואר של העורכת – זה עצוב, לי, על כל פנים). בשבוע הבא אכתוב, בלי נדר, את הטור הראשון לשנת תשפ"ג.

לקראת השנה החדשה עליתי במעלה המוביל למועדון, לטכס הרמת כוסית. עוד לפני שהשתתפנו באירוע המושקע כל כך, עברתי ליד המעקה הצבעוני החדש המוביל ללב הקיבוץ. נעמי בן אמוץ, יישר כוחך. צבעת בטוב טעם, בשילוב צבעים מדהים, ובביצוע מדויק ונקי. ממש תענוג.

הרמנו כוסית יין, זללנו את המטעמים של רחלי, ואת הפחזניות של שרה דבולט. הקשבנו לברכה של תמר קולר, עד כמה שאפשר היה לשמוע מבעד למצהלות הילדים, חזינו בציוריו המדהימים של ויקטור בן רשף, ונהנינו ממפגש חברתי לקראת ראש השנה.

שנה טובה לכל קוראי דברי הכפר

תמר וולפין

בית הכנסת "היכל שבתאי" בכפר הנשיא

בית הכנסת בחדר ויצמן החל לפעול באופן רשמי בשבת פרשת בלק "מה טובו אוהליך יעקב" בתאריך טו' בתמוז תשפ"א ה-25.6.2021. (תמונה מיום החנוכה בעת התקנת המזוזה ע"י גבי אורן).

עד אז היו מתכנסים מניינים לעת מצוא בבתים ובחצרות, בחגים ולרפואות. (שחלקן נענו בחסדי השם). אמנם תפילת יחיד כבודה במקומה מונח אך אין היחיד נאמן על ידי עצמו ואשרינו שזכינו לאישור מהנהלת הקיבוץ להקים את בית הכנסת על בסיס התקנון שאושר כבר בשנת 2007. צוות בית הכנסת אחראי על שמירת התמונות והציוד בחדר ויצמן עד ליום מעבר למשכן קבע במהרה בימינו אמן.

ארון בית הכנסת נבנה בתרומה ע"י גיל לוין ועמק יצחקי השם יחזקם ויצליחם. כאשר ציפוי הארון נתרם ע"י נגר מאליופלט. (בתמונה הארון לפני הרכבת הציפוי)

בארון שוכנים שלושה ספרים: שניים אשכנזים ואחד ספרדי (שניים פסולים ואחד כשר):

ראשון שהוקדש לחברי הקיבוץ ע"י משפחת ויצמן- נפסל כבר לפני שנים ושני שחולץ מאירופה לאחר השואה ושימש אותנו עד לאחרונה. עם חנוכת בית הכנסת התרומות ראשונות שנתקבלו הוקדשו (לבקשת התורמים) לבדיקת הספר שנמצא כפסול ונדרש לתיקון. לשמחתנו והצללתנו הקדיש גיל לזין ספר כשר לבית הכנסת בקיבוץ אשר משמש אותנו כיום.

בתמונה ספר התורה שנתרם ע"י גיל מוצג לילדי גן שקד בשמחת תורה

שם בית הכנסת: "היכל שבתאי" מוקדש לזכרו ופועלו של שבי מזרחי זצ"ל שהקפיד לשמר את הגחלת בקיבוץ בחגים ובשמחות וליווה את נערי בר המצווה בעת עלייתם לתורה.

בבית הכנסת חומשים חדשים מתנת חנות כלי קודש במדרחוב בצפת, ומחזורי חג וסידורים תרומות בתי כנסת שכנים ותורמים בעילום שם.

קצת על ההוואי המיוחד בבית הכנסת. אין שומר בכניסה וכל מזמור או מנגינה חדשה מוזמנת בברכה. בשבתות לאחר שחרית עם פתיחת הארון מזכירים שמות הנפטרים ונושאים תפילה לרפואת החברים. ולאחר תפילת מנחה של שבת מתחיל שיעור קצר על פרשת השבוע שנמשך ללימוד מרתק בספר שמואל עם זוהר דבולט, שמחיה מחדש את תקופת שאול ודוד ומותיר אותנו במתח (על אף שאנו יודעים את הסוף) בכל שבוע מחדש. אחת לשבוע מתקיים שיעור במשנה (מסכת ברכות) ובחסידות מאת הרב אלעזר ווילהלם מצפת שמלווה אותנו כבר שנים בשמחות וגם ברגעים הקשים.

בבית הכנסת קיר זכרון עם הנצחת שמות הנפטרים, המעונינים להוסיף שמות יקיריהם מוזמנים ליצור קשר עם זוהר.

בבית הכנסת נערכו אזכרות, ברית מילה אחת ועלייה לתורה אחת ומי שמעוניין מוזמן ליצור קשר עם הצוות בברכה.

כבכל שנה עולה ספר התורה למועדון ביום הדין. נוסח המקום (אשכנז) נשמר עם תוספת מזמורי צאן ברזל מעדות המזרח כגון: אל נורא עלילה, ועת שערי רצון שחובר לפני כאלף שנה ע"י רבי יהודה בן-שמואל (סיפור אלגורי מרתק על עקידת יצחק).

ונסיים בבדיחה, על היהודי שספינתו נטרפה לאי בודד שם חיי לו את חייו בשקט ובשלווה 20 שנה. כשהגיעה משלחת המחלצים נדהמו לגלות לא אחד אלא שני בתי כנסת באי. כאשר שאלוהו לפרש הדבר ענה: בית כנסת אחד, בו אני מתפלל והשני... אליו לא אכנס לעולם.

אז כולנו תקווה שבית הכנסת שלנו יכיל את כל גווני העם ויקרב ויאחד הלבבות לשנה חדשה וטובה.

בברכה,
צוות בית הכנסת

צוות רווחה ובריאות – כפר הנשיא 2022:

צוות רווחה ובריאות בכפר הנשיא מטפל בשוטף במגוון תחומים שונים לרבות ליווי אוכלוסיות בגילאים השונים הזקוקים לסיוע רוחני. באחריות הצוות לטפל בנושאי הבריאות, הסיעוד, הרווחה והליווי של הפרט והמשפחות. לכל איש צוות תפקיד יעודי אשר משרת את תושבי כפר הנשיא.

חברי הצוות ותפקידם:

אירנה - מנהלת הצוות. בנוסף לתפקיד הניהולי, אירנה חברה בצוות צח"י ואחראית נושא הקורונה בקיבוץ, נציגת שר"פ וחלק מצוות "מנוחה נכונה".

נייד 052-6265891

גיל - עו"ס מטעם המועצה ומתוקף תפקידו מלווה אוכלוסיות שונות הזקוקות לכך. משמש כנציג בכל הקשור לטיפול וקשר עם המועצה. נייד 054-5837806

שיפי - מנהלת "המפגש" ומטפלת שטח (החליפה את נעמי בן אמוץ). מלווה מזה מספר שנים את ותיקי הקיבוץ בפעילויות השונות ועוסקת בניהול השוטף של המפגש, מועדון "המופת". נייד 054-2882573

אלינועה - מזכירת המרפאה בכפר הנשיא. מלבד תפעול המרפאה אלינועה מלווה את תושבי הקהילה החברים בקופ"ח "כללית" בשוטף. נייד 050-5904445

צילה ושיפי - מטפלות שטח, נמצאות בקשר ישיר עם האוכלוסייה הייעודית המשתנה. עושות ביקורי בית, שיחות טלפוניות וליווי אישי של הפרט והמשפחה. נייד צילה 050-7955902 / נייד שיפי 054-2882573

גבי טנא – נציגת "קהילה בקשר" בכפר הנשיא (החליפה את שיפי). נייד גבי – 050-7639119

בישיבות שבועיות של צוות רווחה מתקיים שיתוף הדדי של מידע תוך שמירת דיסקרטיות, מתקיים שיח שתכליתו מתן מענה ומציאת פתרונות לרבות דרכי פעולה בהתאם לצורך. כמו כן מתקיימות ישיבות תוכן, מיפוי צרכים, בניית תוכניות ויישומן בין אנשי הצוות לבעלי תפקידים שונים בקיבוץ ומחוצ לקיבוץ. הצוות כולל גם מתנדבים, שעוזרים להפוך פרויקטים למציאות.

בברכת בריאות ושנה טובה!

שלכם ואתכם לאורך כל הדרך - צוות רווחה ובריאות

ברכה לצוות ומתנדבי רווחה ובריאות ולבאי המפגש / אירנה ושיפי

נתינה ללא תמורה איננה ברורה מאליה. היא דורשת הרבה כוחות, התמדה וחזון. אני גאה ומתגאה בכוחות הנתינה שיש לנו כאן בכפר הנשיא וכאן במפגש. נתינה שכזו אשר מחזיקה ומתחזקת את המפגש כפי שאנו מכירים אותו כיום: פעיל, חם וחברתי.

אני רוצה לומר תודה לכל האנשים היקרים שנותנים מכישוריהם, זמנם וטוב ליבם להעשיר את פעילות המפגש ולספק פעילות, תעסוקה, אחווה ותחושת בית.

לתמר על החוג לספרות

לשריטה וצילה על ליווי קבוצות החברותא

לטל על שיעורי ההתעמלות

למקס על תיבת האוצרות שלו שמלאה בתכני מוסיקה תרבות ועוד

לתרצה על חוג תנ"ך

לפול על תחזוקת פרלמנט הגברים

לעמליה על תפעול חוג ברידג'

לבשמת שחוזרת אלינו אחרי החגים לקבוצת היצירה

ליסמין שדואגת שיהיה לנו נקי ומסודר

ואחרונה חביבה לאם הבית של הבית השני של כולנו, לסוזן שמסדרת, עוזרת, מתגברת, ודואגת שהמקום יתנהל כהרגלו לרווחת כולכם. יד ימיני.

בשם כל באי המפגש ובשם צוות בריאות ורווחה אני מודה לכם מקרב לב - ישר כוח!

תודה אחרונה לכם. חברי וזקני הכפר, שאתם באים, מתעניינים, ובוחרים להיות חלק.

אני מאחלת לכולנו בריאות איתנה והמשך עשייה משותפת

לימים של טוב ויחד

שנה טובה ומבורכת

בתוך תחום בריאות ורווחה יש הרבה אנשים טובים בדרך שדואגים ומסייעים

זו הזדמנות טובה לומר להם תודה והערכה:
 ללאה ואוולין על פרויקט ימי הולדת ליחידים
 לשרה, דפנה ותמר על שינוע בדיקות דם ותרופות
 לנעמי פורסטר על העזרה והגיבוי במרפאה
 לנורית, שמחה, קרול ולפוב, פרנקי ורג'י על ביקורי חברים ודאגה לזולת
 לגלית סולומון על פיילוט החלות בימי שישי
 לצוות רווחה ובריאות שנזכה לשנה רגועה, שגרתית עם עשייה חיובית מרובה
 ביישום רעיונות ופרויקטים שונים לטובת חברינו והקהילה.
 לתמר, מנהלת קהילה, כניסה רכה לתפקיד החשוב והמרוכב, שתהיה לנו שנה
 טובה של שותפות ושיתופי פעולה פוריים.

שנה טובה לכולם!
אירנה ושיפי

שינוי היקף משרה- מש"א / ניצן בימר

לכל קהילת כפר הנשיא שלום
החל מחודש ספטמבר,
אני נמצאת בכפר הנשיא בימי שני
ורביעי. ימי שני- יוקדשו למנהלי
ענפים ולחברי הקהילה
מוזמנים לפנות אלי בכל נושא הקשור
לעולם העבודה בכפר הנשיא ומחוצה
לו: הכנות לראיונות עבודה, הכרת
זכויות העובד, דילמות בעבודה,
כתיבת קו"ח ועוד

מוזמנים לכתוב לי או לתאם פגישה דרך
ארי שטיינר
בברכת שנה טובה
ניצן רימר: 0542422087
masha@kh-

על הדרך / הפינה של דודו

שנה טובה

1. אנחנו מאחלים המון "שנות טובות" איש לרעותו ואיש לרעהו. ובכל פעם שאנחנו עושים זאת אנחנו מייחלים באמת שכך ייקרה .
אולי כדאי שנזכור שמי שיעשה את השנה הבאה עלינו לטובה, לטובה באמת, יהיו אלה רק אנחנו המאחלים ומייחלים לשנה טובה. ושבעצם אנחנו היינו אלה שעשינו את השנה האיומה והנוראה שאנו מותירים את פיגרה המאוס מאחור לכזאת.
אולי כדאי שנזכור שמי שיעשה את השנה הבאה עלינו לטובה, לטובה באמת, יהיו אלה רק אנחנו המאחלים ומייחלים לשנה טובה. ושבעצם אנחנו היינו אלה שעשינו את השנה האיומה והנוראה שאנו מותירים את פיגרה המאוס מאחור לכזאת.
2. כל שנה הרמב"ם מורה לנו "עורו ישנים משנתכם". ובכל שנה אני מנסה להסביר שוב למה הוא התכוון כאשר הוא אמר לנו שיש כאן בדבריו 'רמז':
"אף על פי שתקיעת שופר בראש השנה גזירת הכתוב – רמז יש בו. כלומר; עורו עורו ישנים משנתכם, והקיצו נרדמים מתרדמתכם, וחפשו במעשיכם, וחזרו בתשובה, וזכרו בוראכם. אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן, ושוגים כל שנתם בהבל וריק, אשר לא יועיל ולא יציל. הביטו לנפשותיכם! והטיבו דרכיכם ומעלליכם! ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה, ומחשבתו אשר לא טובה ."
(הרמב"ם משנה תורה הלכות תשובה פרק ג)
3. אני יודע שרובנו הקוראים ברמב"ם, מבינים את הנחיית הרמב"ם לגבי תקיעת השופר כמין סוג של קריאת התעוררות שאמורה לגרום לנו להקיץ משנתנו לקראת השנה החדשה ולחזור בתשובה מהר ככל האפשר. כמו שקרוב לוודאי תסביר לכם בלשון נוטפת דבש סיון רהב מאיר.
4. והנה בשנים האחרונות נדמה היה לי שירדתי לסוף דעתו של הרמב"ם. הלכתי אחרי הרמז שיש בהם, בדברי הרמב"ם, וניסיתי לפענח ממה בעצם מבקש מאיתנו הרמב"ם להתעורר.
5. כאשר קוראים את הדברים בקריאה ראשונה, ניתן לשער שהרמב"ם מדבר על התעוררות משנה. אותו מעשה יומיומי מכני שעושה האדם באופן אוטומטי בשגרת יומו. לקח לי הרבה זמן בכדי להבין שהרמב"ם בעצם איננו מדבר על התעוררות משנה, משום שהוא מתאר את ההתעוררות כמעשה תודעתי הרבה יותר מורכב ועמוק. ואז הבנתי בעצם שהרמב"ם רומז לנו שכאשר השופר קורא אלינו "עורו משנתכם", עלינו להתעורר מהשנה שלנו ולא מהשנה היומיומית שלנו.

6. הרמב"ם חושש שאם לא נתעורר מן השנה הישנה ונשיל אותה מעלינו כנחש המשיל את עורו, ונתעורר כך סתם משנתנו היומיומית, ניכנס חלילה אל השנה החדשה כאשר השנה הישנה עדיין תלויה על גופנו ונהיה כפויים לשחזר בשנה החדשה את השנה הישנה שאנו כה מתעבים.

7. הרמב"ם, יהודי חכם שכמותו, יודע שאם נתעורר סתם כך כמו מתוך שינה, נחמיץ את ההזדמנות להיכנס לשנה החדשה באמת כאל שנה שמעולם עוד לא היינו בה.

לכן, אומר הרמב"ם, כאשר קורא אלינו השופר: "עורו ישנים משנתכם!", הוא למעשה מפציר בנו להשיל מעלינו את השנה הקודמת, ממש כמו נחש המשיל מעליו את עורו הישן, ולהיכנס מחודשים אל השנה החדשה, זאת שאף פעם עוד לא היינו בה ועדיין לא קלקלנו אותה. אז תתחדשו. שנה טובה!

סליחות

1. בחודש אלול ובעשרת ימי תשובה נוהגים לומר פסוקים, תפילות ופיוטים שתוכנן העיקרי הוא הבעת חרטה ובקשה לסליחה ומחילה על העוונות.

2. ב-31 ביולי 2015, לפנות בוקר, השליך עמירם בן אוליאל בקבוקי תבערה לעבר שני בתי מגורים בדרום-מערב כפר דומא. כתוצאה מכך ביתה של משפחת דוואבשה עלה באש. עלי סעד, תינוק בן שנה וחצי, נהרג במקום, ושני הוריו ואחיו בן הארבע נפצעו אנושות. על הבית הסמוך רוסס גרפיטי של מגן דוד וכתובות "יחי המלך המשיח" ו"נקמה" בשפה העברית.

3. לדברי אברהם דוואבשה, קרוב משפחה, הוא שמע זעקות לעזרה, רץ לכיוון הבית שעלה באש והבחין בשני רעולי פנים לבושים בגדים שחורים עומדים מעל האב והאם, בזמן שהם נשרפים מחוץ לביתם. גם עלי ראקי טען כי ראה שני רעולי פנים. שכן אחר טען כי היו דווקא ארבעה מפגעים, ושכנה אחרת

טענה כי ראתה אחד מהם שובר את חלון הבית וזורק לתוכו צמיג בוער.

4. בני המשפחה הפצועים, שסבלו מכוויות קשות, פונו לבית חולים בשכם, וכעבור זמן קצר הועברו ביוזמתה של מדינת ישראל לבתי החולים תל השומר וסורוקה. כמה ימים לאחר הפיגוע, ב-8 באוגוסט, אבי המשפחה מת מפצעיו. האם מתה מפציעה כחודש לאחר מכן. בנם בן הארבע, אחמד, עבר שיקום ממושך, וכשנה לאחר הפיגוע, ביולי 2016 שוחרר מבית החולים.
5. לפני כשבועיים בג"צ דחה את ערעורו של בן אוליאל על הרשעתו והוא חזר לכלא לרצות את עונשו.

. הנכד שלך היה על הגריל

לפני ארבע שנים, ביציאה מבית המשפט
חוסין, סבו של אחמד דואבשה שנפצע קשה
מפוזות מאש השנאה האפלה ששרפה
את כל בני משפחתו בכפר דומא,
פוגש בחוץ מתגודדים, מי שמכנים
"פעילי ימין", אחד מהם
צעק בחיור רחב ורע לסבא:
"הנכד שלך היה על הגריל!"

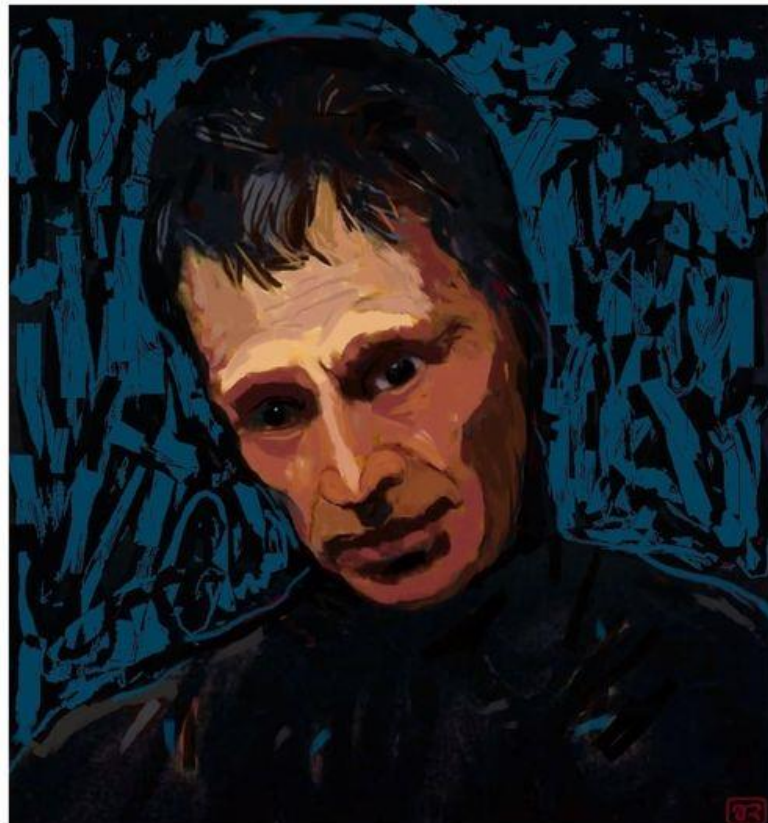
במסכת קדושין פרק ב' כתוב:
עשרה קבין אהבה ירדו לעולם,
תשעה נטלו עם ישראל
ואחד כל העולם כלו.

"הנכד שלך היה על הגריל" -
אבינו שבשמים כמה הרבה
אהבה יש בבני העם הזה ...

6. בצילום אחמד דוואבשה הקטן אוד מוצל מאש בזמן אשפוזו לפני 7 שנים.

כל אדם - דיוקן של איש שמת מזמן

1. את האיש המצויר להלן מעולם לא פגשתי. בעיקר משום שהוא התהלך על פני האדמה, אכל, אהב, חש במבוכה, שתה ומת לפני 500 שנה (בערך).
2. לפעמים כשאנחנו חושבים על גברים ונשים שחיו כאן לפני 500 שנה, נדמה לנו שהם נראו אחרת מאיתנו. אולם מסתבר שהם נראו בדיוק אותו הדבר כמונו. אולי רק בלי טלפונים ניידים וחשמל. שירותים וביוב דווקא היו להם.
3. צייר אותו לראשונה אניבלה קראצ'י (Annibale Carracci) שנולד ב-15 בנובמבר 1560 ונפטר ב-15 ביולי 1609, היה צייר איטלקי ומורה. פעל בבולוניה ואחר כך ברומא. יחד עם אחיו אוגוסטינו קראצ'י ובן דודו לודביגו קראצ'י הקים בית ספר להוראת הציור. אניבלה היה אחד ממייסדי הבארוק בציור.
4. האיש שאניבלה צייר, ואני ציירתי אותו בעקבותיו, הוא למעשה נטול שם ולכן הוא כל אדם. אניבלה קרא לציור Head of a Man אני קראתי לו 'כל אדם'.

ועדת קליטה

אשנב לחיינו - בריכת השחייה כמוסד חברתי

נורית אורן

בריכת השחייה הוקמה בכספי הפיצויים מגרמניה של ניצולי השואה שלנו. זאת זוכרת אמי, שתחייה, היטב. לכך הצטרפה גם תרומה נדיבה של אחותה של בקי ארנברג.

בשנת 1958, משהגיעו הכספים, סיפר לי אלק, הלכו הוא ומרקי לחפש שטח מתאים לבניית בריכת שחייה בקצה הקיבוץ. בעזרת מקל מדידה מעץ שנקרא תאודוליט, מדדו עומק, אורך ורוחב וקבעו את המיקום המדויק מול הרי הגולן. ועדת תכנון עדיין לא היתה קיימת אז. הובא מהנדס בריכות מהאיחוד, אשר רשם תוכנית, יצקו בטון בעומק 4.5 מטר! קבעו מקפצת עץ ארוכה בצד העמוק, הצמידו בריכת פעוטות לחלק הרדוד, וכך נולדה הבריכה.

מסביב היתה עדיין אדמת בזלת שחורה, וכבר חגגו החברים במימיה הקרירים. אלק, אדי ולן עברו קורס קצרצר והוכשרו כמצילים הראשונים. את עודפי האדמה העבירו לחלק הצפון-מערבי, שם הציע מייקל דוארי להשתמש במדרון שנוצר לאמפיתיאטרון, עד היום הזה.

לאחר מכן, נבנתה גדר, הוספו מרצפות נבנו ארבע מקפצות בטון ונשתלו שיחים.

מאז עברה הבריכה שני שיפוצים גדולים. בפעם הראשונה הוקטן העומק הלא תיקני ל- 2.80 מ', נבנו בתי שימוש, ובית קפה שנקרא פביליון (היום הוא בריכת "שפירית"), הוסף כיסא מציל גבוה, ולידו עץ דקל דקורטיבי שיצל עליו ונשתל דשא מסביב.

בשיפוץ השני, שהיה אך לפני שנים ספורות, תחת ידו הקשוחה של משרד הבריאות, הפרידו את בריכת הפעוטות מהבריכה המרכזית, פרקו את המקפצות המסוכנות, בנו מלתחות חדשות ותקניות, הוסיפו ציליות ושמשיות, סגרו את הניקוז בצינור והכלור לחיטוי הוסב למלח.

מכיוון שתמיד היינו קיבוץ דל אמצעים, השיפוצים האלה התאפשרו רק בעזרת גיוס כספי תרומות מחברים, בני משק וקרובים מחו"ל. שאם לא כן היתה הבריכה נסגרת לתמיד. לא נשכח את ערב ההתרמה של משפחת עדר המקסימה – יהודה, מיקי ושני בניהם, אלון ונדב, שהופיעו לפנינו בערב תרבותי לתפארת באולם דדו, כשכל ההכנסות הוקצו לטובת השיפוץ.

כתבתי בכותרת מוסד חברתי, כי כזה היה מאז ומעולם וכזה הוא גם כיום. קחו לדוגמה את הניקיון לקראת פתיחת העונה. השנה היו אלה בעיקר חברי המכינה שניקו, אבל בכל שנה נקראו לדגל חברים וילדים, הצטיידו בבגדי ים, מברשות וחומרי ניקיון, קרצפו, שפשפו והכשירו את המקום למילוי מים נקיים. אירוע חברתי לכל דבר.

חגיגות רבות נחגגו בבריכה, ימי ספורט ותחרויות, חתונות, בר מצוות, ימי הולדת או סתם "חברותאות". גם היום מהווה הבריכה בקיץ מרכז חברתי ומתקיימים בו אירועים רבים: חוגי התעמלות מים, ארוחות ערב (הפוטלאק המפורסם של רג'י שלא נס לחו עד היום הזה), ימי גיבוש, קונצרטים, מתנפחים לילדים ואירועים פרטיים.

פעם היתה הבריכה חופשית לכל החברים ואורחיהם, דבר שמשך עלינו לא מעט אש מכיוון יריבינו הפוליטיים. אלה טענו נגדנו שאנחנו, העשירים, הלבנים, מחזיקים בריכה פרטית על גבם של שכנינו המדוכאים, בני עיירות הפיתוח.

ברוח הזמן הופרטה הבריכה והכניסה היום מותרת רק למנויים. אין ספק שהדבר מכאיב לא מעט, במיוחד לאור ההיסטוריה שמראה שהקמתה ואחזקתה של הבריכה לאורך השנים היתה ועודנה כרוכה ברצון עז והתגייסות של כולם. ואם הצלחנו לשמור עליה עד היום, זה אך ורק מתוך החשיבות הרבה שאנו רואים בה כמוסד קהילתי - חברתי.

נורית אורן

24.9 קני וויטהם

ענבר סויסה

לי-אור חייט

25.9 קובי צ'ייכנר

נוה מון

26.9 תומר ברזילי

27.9 קורין שפרונג

טלית עומר

27.9 בארי פורת

יערה ויסבקר

איתן ויסבקר

28.9 עמית חייט

עמית דדוש

29.9 שוש אפשטיין

טל הלפר

תמר לניאדו

כמו חצב להתבצר

במעבה האדמה

ולחכות לסיומה

של העונה הכי חמה

ואחר כך להתמר

וכעמוד עשן לבן

שמועה טובה להעביר

שהחגים כבר באוויר

וכמו ענן להתגשם

מעל חלקת שדה ריקה

ולהביא לרגבים

את הבשורה הירוקה

מילים: נעמי שמר

עדכוני גן הירק המתחדש / מיכל אשחר

השבוע התגייסו חניכי המכינה לעזור לנו בהכנת הערוגות לעונה הבאה – ניקוי, הכנסת אדמה חדשה, עידור וניכוש. תודה רבה לחניכי המכינה ולהדס וייסבקר שהוביל את החיבור!

פתחנו קבוצת ווטסאפ למעוניינות.ים לקבל עדכונים בנוגע לגן הירק המתחדש. שם נעדכן על אירועים ועל ימי עבודה בשטחים המשותפים, על אופן העבודה, חלוקת השתילים וכל מה שצריך לדעת. אפשר להצטרף לקבוצה בקישור:

<https://chat.whatsapp.com/LxHxvyggUmK6LwhyVqbPtn>

ואפשר גם לבקש ממני ואני אכניס אתכן.ם לקבוצה.

דקל בסו התגייס לסיוע בצילום גן הירק ממעוף הרחפן, מה שיסייע בתכנון החלוקה. תודה רבה דקל !

יש עדיין עבודה בהכנת הגינה לפני התחלת השתילה, נמשיך לעדכן.

מיכל

משולחן העורכת / שושנה שרקי

כל שנה ושנה מוריק הקצא
ועולה החמה ויורד המטר
כל שנה ושנה אדמה מתחדשת
מלבין הקצב ומזהיב הקדר
כל שנה נולדים אנשים לרב
לזמעות ולצחוק, לאתונה ושנאה
יש מישהו הרופא רק טוב
גם השנה.

לאה גולדברג

